

РОМАНОВЪ. Госпожицата, мизглежда днесъ е свирила много нервна музика?

ПОПОВЪ. /погледа му отъ по рано е спрелъ на прозореца/ Кой е този младежъ, дѣто тича насамъ?
/гледатъ всички/

МИРА. /като чели си припомва/ Кой е този младежъ?... Ахъ, това е неговия синъ, синътъ на убития!...

РОМАНОВЪ. Ето ти сега, милишни сцени. /отвара лѣвата врата/ Докторе, идва синътъ на умрелия. Моля те преведи го прѣзъ другата врата... По скоро, моля...

ЕЛЕНА. Не мога да понесамъ такива трогателни сцени.

/отвънъ се чуватъ стъпки. Пауза. Гласътъ на Доктора: "тука, тука... елате отсямъ"... Другъ гласъ: "къдѣ е той?... Живъ ли е?... Какете ми, живъ ли е?"... Пауза. Сълия гласъ прозвизващо: "Татко, татко!"... Ридания./

ЕЛЕНА. Бѣдно момче...

АНДРЕЙ. /бавно/ Единъ благотворителенъ балъ за пострадалиятъ.

З А В Ъ С А .